

Casus: Uitreiking 'De Stellingwarver Schrieveri'je Pries' 2011 (19-12-2011)

Gegeven: (1) Per 1 januari 2009 zijn in beide gemeenten formele, gelijklopende verordeningen van kracht geworden omtrent deze casus met als doelstelling: door het instellen van deze prijs de Stellingwerfse streektaal 'het Stellingwerfs' te bevorderen, resp. aan te moedigen. (2) De voorbereidingen om te komen tot het uitreiken zijn ruim vantevoren (plm. 1 jaar) in gang gezet. (3) Er zijn deelnemers die - in beginsel - in aanmerking kunnen en willen komen.

Vraagstelling: Kan/Moet de 'De Stellingwarver Schrieveri'je Pries' 2011 - gelet op de gegeven omstandigheden - worden uitgereikt?

Doel: Een duidelijk en (van beide gemeenten) eenduidig antwoord (ja of nee) op de vraagstelling. (Eventueel overleg met deelnemers is niet geregeld in de verordening.)

Uitgangspunt: Positieve discriminatie (d.w.z.: ja, tenzij ...). Bij negatieve discriminatie had de verordening immers net zo goed - of zelfs beter - achterwege kunnen blijven.

Partijen: Gemeente Ooststellingwerf, gemeente Weststellingwerf, instellingen en burgers (privé personen).

Deze casus valt op te splitsen in twee deeldomeinen, t.w.: (1) morele en (2) juridische rechten en plichten.

Ad. 1. Morele rechten en plichten

Over de morele rechten en plichten kunnen we kort zijn. Moreel verplichten de gemeenten zich door de verordening om d.m.v. publiciteit en aanmoediging naar (potentiële) deelnemers, indien ook maar enigzins mogelijk, de prijs uit te reiken. Een niet-uitreiken zal immers geen of zelf negatieve publiciteit en aanmoediging opleveren, zal - in dat geval - breedvoerig moeten worden beargumenteerd en zal vooral ook naar de toekomst een negatieve houding aanmoedigen voor potentiële deelnemers.

De gemeenten hebben het recht de prijsuitreiking - binnen het kader van de verordening - naar beste weten en kunnen te (laten) organiseren, met als doel tot een zo groot mogelijk resultaat te geraken van het bevorderen en aanmoedigen tot gebruik van de streektaal.

Hoewel geheel vrijwillig, hebben (potentiële) deelnemers de plicht zich inspanning te getroosten om voor de prijs in aanmerking te (willen) komen en hebben de deelnemers het morele recht aanspraak te maken op de prijs.

Ad. 2. Juridische rechten en plichten

Aan potentiële deelnemers kunnen geen plichten tot inspanning of anderszins worden opgelegd. Al dan niet mee (willen) doen doen is geheel op basis van vrijwilligheid. Ook vanuit historische aspecten ontstaat geen enkele verplichting. Potentiële deelnemers kunnen uiteraard wel rechten ontleen aan de inhoud van de verordening (o.a.: kennisnemen van regels en voorwaarden om naar keuze al dan niet als deelnemer te willen meedoen.).

Potentiële deelnemers hebben - onder de voorwaarden en regels van de verordening - het recht om mee te (willen) dingen naar de prijs.

De gemeenten daarentegen zijn op voorhand - naast de Ad. 1. genoemde morele verplichting - door de kracht van de verordening een zichzelf toe te rekenen éézijdige verplichting aangegaan met (potentiële) deelnemers. Hieruit volgt dat er een positieve discriminatie is ontstaan om tot uitreiking te (kunnen) overgaan. Bij een negatieve discriminatie als uitgangspunt, zouden de gemeenten liever niet tot uitreiken komen en daarmee geen recht doen aan de grondbeginselen van de door hen zelf opgestelde verordening.

Juridisch kader

Hoewel de beide gemeenten Oost- en Weststellingwerf ieder hun eigen verantwoordelijkheid hebben en die ook niet hebben verlegd - dus behouden -, is het de gemeente Ooststellingwerf die in beginsel de leidende functie van deze casus op zich heeft genomen. De gemeenten zullen door onderling overleg met een éénduidig, gezamenlijk standpunt naar buiten moeten treden (zie: Art. 1. van de Verordening). Hoewel de aansprakelijkheid feitelijk niet wijzigt, heeft het in eerste instantie geen zin de ene gemeente wel op hun verplichting aan te spreken en de ander niet. Indien een gemeente door een belanghebbende wordt aangesproken, dienen beide gemeenten zich aangesproken te voelen en ook na een eventueel geschil, met één standpunt naar buiten te treden.

- de verordening is van kracht
- de voorbereidingen zijn in gang gezet (thema bekendgemaakt, jury geïnstalleerd, termijnen vastgesteld, enz.)
- er zijn deelnemers (4 st.) door de jury beoordeeld
- de jury (in samenspraak met de werkgroep?) stelt aanvullende voorwaarde(n) (min. aantal deelnemers)
- de uitreiking wordt afgeblazen op grond van die aanvullende voorwaarde(n)
- het niet-uitreiken wordt (op sumiere wijze) bekendgemaakt
- een belanghebbende tekent bezwaar aan tegen het niet-uitreiken
- gemeente(n) nemen het bezwaar serieus
- na een (ambtelijke) termijn van zes weken komt geen informatie naar buiten
- de belanghebbende maant de gemeente(n) tot actie
- na een opnieuw verstrijken van een (ambtelijke) termijn van zes weken komt nog steeds geen informatie naar buiten
- alle termijnen - tot en met de vastgestelde datum van uitreiking - zijn gepasseerd
- belanghebbende maakt de zaak aanhangig bij de bestuursrechter (met afschriften naar de gemeente(n))
- al de volgende dag komt de gemeente met een telefonische reactie die schriftelijk wordt bevestigd
- belanghebbende is niet onder de indruk van de gemeentelijke actie en deelt aan de gemeente mede de rechtspraak te willen afwachten
- parallel aan de dan lopende rechtzaak gaat de gemeente door met het voorbereiden van een (nieuw) heroverwogen besluit
- er valt een nieuw besluit (toch uitreiken?????????)
- er komt een gerechtelijke uitspraak?????????????????)

Conclusie

Aanbeveling